

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Căușeni din 26 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, declarate de avocatul Arcadie Șchiopu și de inculpatul

Blidari Ion xxxx,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Căușeni din 07.06.2012 în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 31.01.2020 – 26.02.2021,
instanța de apel 30.03.2021 – 15.06.2021,
instanța de recurs: 28.07.2021 – 15.09.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni din 26 februarie 2021, Blidari Ion a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal la 20 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Căușeni din 07.06.2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 21 ani 3 luni și 25 de zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 8,196 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Blidari Ion, la 09 septembrie 2019, în timpul nopții, având intenția de a o omorî pe sora sa, Blidari Tatiana, a pătruns în

domiciliul ultimei din s. Xxxx, r-nul xxxx, unde acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce ultima dormea pe un pat în curtea gospodăriei, profitând de stare de neputință a acesteia, manifestând o cruzime deosebită, a stropit-o cu un produs petrolier de tipul motorinei, după care a incendiat-o, iar la aceeași dată, orele 08:00 victima a fost depistată carbonizată.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a venit la domiciliul surorii sale, a servit băuturi alcoolice împreună cu sora și Nereuțaia Vera, apoi a plecat acasă. Cu sora se afla în relații nu prea bune deoarece ea fuma și servea băuturi alcoolice. Când a fost judecat pentru omorul soției, sora sa nu a fost audiată în calitate de martor. Pe parcursul nopții, când a ars sora, se afla acasă la el de unul singur. Nu cunoaște de unde pe mâinile sale s-au depistat urme de motorină.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile martorilor Nereuțaia Vera, Spatari Valentina, Parfeni Pavel și Bolic Anatoli, procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.09.2019, raportul de expertiză judiciară chimică nr. xxxx din 03.10.2019, cu anexe – pe mostra de cenușă din plicul nr.1 și nr.3 s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna stângă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, raportul de expertiză nr. xxxx din 27.12.2019 - moartea lui T. Blidari, a.n. xxxx, a survenit în cazul șocului combustional cauzat de arsuri termice de gradul 3-4 prin flăcără a circa 90% de suprafața a corpului, cu carbonizare ulterioară a acestuia- ceea ce se confirmă prin depistarea modificărilor patologice respective la necropsia medico-legală și adevărate prin rezultatele investigațiilor de laborator. La examenul medico-legal al cadavrului s-au depistat Carbonizare avansată a cadavrului: carbonizare a țesuturilor moi și a oaselor; lipsa membrelor superioare, membrului inferior drept și a tuturor organelor interne, carbonizarea și modificări termice în țesuturile moi ale craniului și a cavității craniene: deshidratare, micșorare în dimensiuni și creșterea în consistența a țesuturilor-produse sub acțiunea îndelungată a temperaturilor înalte a flăcării, produse vital cu puțin timp anterior de deces, au legătură cauzală direct cu survenirea morții și se califică ca vătămare gravă, procesul-verbal de colectare a mostrelor necesare pentru cercetarea comparativă din 09.09.2019, potrivit căruia în cadrul acțiunii procesuale de la Blidari Ion au fost colectate mostre de spălături de pe palmele ambelor mâini. Spălăturile au fost preluate pe vată medicinală, ulterior spălăturile de la fiecare mână ambalate și sigilate separat în plicuri de hârtie.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal, ca omorul unei persoane, săvârșit profitând de starea de neputință a victimei, asupra unui membru de familie, cu o deosebită cruzime.

Sub acest aspect, instanța a reținut că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că anume inculpatul, urmărind scopul omorului surorii sale, Blidari T., intenționat a incendiat-o pe aceasta în timp ce dormea pe un pat improvizat în curtea gospodăriei sale din s. Xxxx, r-nul xxxx, stropind-o cu motorină. În rezultatul incendierii, ca rezultat al combustiei termice a survenit decesul victimei. De asemenea,

s-a atestat legătura de cauzalitate dintre acțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei, în acest scop a fost efectuată expertiza, care a confirmat decesul victimei, precum și cauzele și timpul survenirii decesului și anume, prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 27.12.2019, prin care s-a constatat că decesul T. Blidari, a.n. xxxx a survenit în cazul șocului combustional cauzat de arsuri termice de gradul 3-4 prin flacără a circa 90% de suprafața a corpului, cu carbonizare ulterioară a acestuia- ceea ce se confirmă prin depistarea modificărilor patologice respective la necropsia medico-legală și adevărate prin rezultatele investigațiilor de laborator. La examenul medico-legal al cadavrului s-au depistat Carbonizare avansată a cadavrului: carbonizare a țesuturilor moi și a oaselor; lipsa membrelor superioare, membrului inferior drept și a tuturor organelor interne, carbonizarea și modificări termice în țesuturile moi ale craniului și a cavității craniene: deshidratare, micșorare în dimensiuni și creșterea în consistența a țesuturilor-produse sub acțiunea îndelungată a temperaturilor înalte a flăcării, produse vital cu puțin timp anterior de deces, au legătură cauzală direct cu survenirea morții și se califică ca vătămare gravă.

Potrivit art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Ori, circumstanțele faptice relevate de probele cercetate în ședință de judecată au denotat că inculpatul a înțeles caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și și-a dorit realizarea acestora acționând în scopul respectiv, prin ce a cauzat decesul victimei și că tot el și-a dorit survenirea rezultatului prejudiciabil enunțat și anume moartea victimei. Astfel, inculpatul a acționat cu intenție directă la comiterea infracțiunii respective. Mai mult, probele cercetate nemijlocit în ședință de judecată au demonstrat că inculpatul, a realizat acțiunea de omor a victimei Blidari Tatiana, fiind animat de dorința de a ascunde omorul acesteia comis în timpul nopții în timp ce ultima dormea și se afla în stare de ebrietate incendiind-o, astfel, împiedicând-o în realizarea acțiunilor de alertare a vecinilor și organele de drept cu privire la acest fapt. Vinovăția fiind demonstrată prin Raportul de expertiză judiciară nr. xxxx, conform căruia s-a constatat că pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei iar pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei.

În acest sens, sunt relevante declarațiile martorului Nereuțcaia Vera care a comunicat că, Blidari I. și Blidari T. se aflau în relații ostile deoarece Tatiana nu dorea ca Ion să locuiască în casa părintească, ultima l-a scos de la evidență, iar Ion nu avea unde locui deoarece casa lui a fost prădată, în timp ce își ispășea pedeapsa cu închisoarea pentru o altă infracțiune, iar Tatiana nu dorea ca Ion să locuiască în casa ei și l-a numit cu cuvinte necenzurate.

Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului relevă circumstanțele comiterii omorului și modul de a ascunde această infracțiune.

Mai mult, însuși inculpatul în cadrul ședinței de judecată a declarat că, cu sora sa se afla în relații nu prea bune deoarece era în stare de ebrietate, nu era prea bună, fuma și servea băuturi alcoolice.

Este nefondată poziția apărării precum că, partea vătămată a decedat în urma arsurilor, însă cum s-a ajuns la această situație nu a fost constatat, deoarece acest argument nu a fost combătut prin careva probe, iar faptul că anume Blidari I. i-a dat foc surorii s-au confirmat și prin declarațiile martorului Bolic A., care fiind audiat a declarat că, a auzit cum persoana pe nume Vera, care locuia împreună cu partea vătămată de origine ucraineană striga în „vin” în ucrainește, ceea ce înseamnă „el a incendiat-o” în limba ucraineană.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale referitoare la intangibilitatea vieții persoanei, a curmat în mod violent viața surorii sale Blidari T. cu o deosebită cruzime.

Argumentul apărătorului că în privința inculpatului urma a fi emisă o sentință de achitare din motiv că vina lui nu a fost demonstrată este neîntemeiat, deoarece în ședința de judecată vinovăția inculpatului a fost pe deplin demonstrată, iar în acțiunile acestuia au fost constatate totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică faptele prejudiciabile comise drept infracțiuni.

Este nefondat și argumentul apărătorului precum că nevinovăția inculpatului a fost demonstrată prin concluzia Avizului de Testare Poligraf din 27.09.2019, conform căruia inculpatul a răspuns sincer la întrebările ce i s-au adresat, deoarece testarea sincerității inculpatului, cu testul poligraf, nu trebuie supraestimată în condițiile în care această tehnică, pe de o parte, nu face parte din mijloacele de probă prevăzute în art. 93 Cod de procedură penală, neputând prezenta o certitudine privind vinovăția ori nevinovăția inculpatului, fiind imperfect, dependent de o multitudine de factori. Or, concluzia data nu poate fi considerată ca furnizând probe, în sensul procesual al noțiunii, întrucât poligraful nu este, așa cum s-a arătat, mijloc de probă. Acestea pot fi valorificate, în planul unei soluții, doar în calitatea lor de indicii care, coroborate, cu alte elemente de fapt conduc către o anumită concluzie, ceea ce la caz s-a stabilit contrariul prin coroborare cu alte probe cercetate ce indubitabil au demonstrat învinuirea inculpatului Blidari Ion la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, majoritatea factorilor care influențează rezultatele poligrafului nu au ca fundament vinovăția ori nevinovăția, sinceritatea sau nesinceritatea subiectului ori intenția acestuia de a induce în eroare poligraful. Tehnica poligraf nu este altceva decât să descopere parte componentă a testării cu utilizarea poligrafului, incluzând înregistrarea parametrilor fiziologici ai omului ca răspuns la întrebările puse, la obiectele și la imaginile prezentate.

Astfel, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus, au dovedit vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor procedurale și în ansamblu au coroborat între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Nerecunoașterii vinovăției de către inculpat este declarativă, având scopul de a se eschiva de la răspundere pentru faptele comise, iar întregul suport probator

menționat a confirmat cu certitudine fapta comisă. Or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu putea fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente, nu putea influența convingerea bazată pe probe, în raport cu starea de fapt constatată, temei pentru care a fost exclusă posibilitatea achitării inculpatului.

Prezumția de nevinovăție a inculpatului la caz, nu este absolută ci relativă, ea putând a fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61-77 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune excepțional de gravă, anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Căușeni din 07.06.2012, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și eliberat condiționat înainte de termen prin încheierea Judecătorei Cahul din 05.09.2019, pentru 1 an 3 luni și 25 de zile, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar agravante fiind condamnarea pentru infracțiune similară, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând rejudecarea cauzei.

Apelantul a invocat că probe, martori, care i-ar dovedi vinovăția nu sunt.

3.1. Avocatul Arcadie Șchiopu a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar probe ce i-ar dovedi vinovăția în comiterea infracțiunii imputate lipsesc.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de omor a unei persoane.

Totodată, nu sunt relevante și au fost respinse ca nefondate motivele invocate în cererile de apel despre nevinovăția lui Blidari I., fiindcă s-a stabilit cu certitudine, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal, or din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine, că inculpatul Blidari I., la 09 septembrie 2019, în timpul nopții, având intenția de a o omorî pe sora sa, Blidari T., a pătruns în domiciliul ultimei din s. Xxxx, r-nul xxxx, unde acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce ultima dormea pe un pat în curtea gospodăriei,

profitând de stare de neputință a acesteia, manifestând o cruzime deosebită, a stropit-o cu un produs petrolier de tipul motorinei, după care a incendiat-o, iar la aceeași dată, în jurul orelor 08:00, victima a fost depistată carbonizată.

Astfel, prin acțiunile acestuia a fost realizată latura obiectivă a infracțiunii imputate și anume, infracțiunile contra vieții unei persoane.

Totodată, decesul victimei s-a găsit într-o legătură de cauzalitate directă cu acțiunile inculpatului, exprimate prin incendierea surorii sale în timp ce dormea pe un pat improvizat în curtea gospodăriei sale, și ca rezultat a survenit decesul victimei, fiind la aceeași dată depistată carbonizată.

În fortificarea acestei poziții, este relevant raportul de expertiză judiciară nr. xxxx din 27.12.2019, prin care s-a constatat că, moartea lui . Blidari, a.n. xxxx, a survenit în cazul șocului combustional cauzat de arsuri termice de gradul 3-4 prin flacără a circa 90% de suprafața a corpului, cu carbonizare ulterioară a acestuia- ceea ce se confirmă prin depistarea modificărilor patologice respective la necropsia medico-legală și adevărate prin rezultatele investigațiilor de laborator, precum și prin raportul de expertiză judiciară chimică nr. xxxx din 03.10.2019, s-a constatat că pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, iar pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, sau depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, același produs cu care a fost incendiată Blidari T.

De asemenea, vinovăția inculpatului este probată în mod indirect și prin declarațiile martorilor audiați pe cauza dată și în contextul dat, în special despre relațiile ostile dintre victimă și inculpat, instanța a menționat că nu s-au constatat circumstanțe ce ar pune la îndoială declarațiile martorilor respectivi, ultimele fiind în concordanță cu celelalte probe administrate în cazul dat.

Incendierea victimei, folosind un produs petrolier de tipul motorinei, profitând de starea de neputință a acesteia, denotat expres intenția inculpatului de a o omorî, or, își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

Despre intenția inculpatului s-a desprins și din natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterioare săvârșirii faptei și în sensul dat, fiind relevante declarațiile martorului Nereuțaia Vera, care a indicat asupra faptului că inculpatul și victima erau în relații ostile, deoarece ultima nu îi permitea lui Blidari I. să locuiască în casa părintească, mai mult, însăși inculpatul a declarat în instanța de fond, care a recunoscut că se afla în relații nu prea bune cu sora sa (victima), motivând că aceasta fuma și servea băuturi alcoolice.

Afirmațiile avocatului că fapta nu a comis-o inculpatul, reprezintă doar o modalitate a apărării de a duce instanța în eroare. Simpla invocare că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată nu poate să combată totalitatea probelor prezentate de învinuire, care cu certitudine au indicat la faptul că anume Blidari I. a săvârșit fapta prejudiciabilă imputată lui.

Declarațiile inculpatului privind nevinovăția sunt combătute prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de

judecată. Aceste probe au coroborat între ele și au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de omor.

Sunt nefondate criticile părții apărării, precum că instanța de fond nu a luat în considerație Avizul de Testare Poligraf din 27.09.2019, conform căruia inculpatul a răspuns sincer la întrebările ce i s-au adresat, astfel demonstrându-se nevinovăția lui Blidari Ion, or, testul poligraf nu face parte din mijloacele de probă prevăzute de art. 93 Cod de procedură penală, și astfel, nu putea fi admis ca probă și nu putea fi pus la baza sentinței.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 7,61,75 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere.

5. Avocatul Arcadie Șchiopu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că Blidari Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal.

Inculpatul, dând declarații consecvente, nu și-a recunoscut vina, explicând că nu a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel și instanța de fond, nu a luat în considerație concluzia, Avizul de Testare Poligraf din 27.09.2019, conform căruia inculpatul a răspuns sincer la întrebările ce i s-a adresat, astfel demonstrându-se nevinovăția lui Blidari I.

Astfel, instanțele au concluzionat greșit, punând declarațiile martorilor Nereuțaia Vera, Spatari Valentina, Parfeni Pavel, Bolic Anatoli ca probe ce demonstrează vinovăția inculpatului. Ori, o sentința nu poate fi bazată doar pe presupuneri și conform principiului nevinovăției, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se vor interpreta în favoarea inculpatului, conform art. 8 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, solicitând rejudecarea cauzei.

Recurentul a indicat că învinuirea formulată nu corespunde realității.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform

art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Însă, în recursurile vizate, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Or, recursul avocatului este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeuri - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat

circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiile martorilor Nereuțaia V., Spatari V., Parfeni P. și Bolic A., procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.09.2019, procesul-verbal de colectare a mostrelor din 09.09.2019 - în cadrul acțiunii procesuale de la Blidari Ion au fost colectate mostre de spălături de pe palmele ambelor mâini, raportul de expertiză judiciară chimică nr. xxxx din 03.10.2019, cu anexe - pe mostra de cenușă din plicul nr.1 și nr.3 s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna dreaptă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, pe mostra de spălătură ridicată de pe mâna stângă de la Blidari Ion, s-au depistat urme de produs petrolier de tipul motorinei, raportul de expertiză nr. xxxx din 27.12.2019 - moartea lui T. Blidari, a.n. xxxx, a survenit în cazul șocului combustional cauzat de arsuri termice de gradul 3-4 prin flacără a circa 90% de suprafața a corpului, cu carbonizare ulterioară a acestuia, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), e¹), j) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (pct. 5., 5.1. din decizie).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea

probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2.- 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Arcadie Șchiopu și de inculpatul Blidari Ion xxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 26 februarie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 01 octombrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico